

møllebekendtgørelsen eller efter § 59 a, medregnes i 20-årsperioden.

Desuden skal der efter *stk. 6* ydes en godtgørelse på 2,3 øre pr. kWh til dækning af balanceringsomkostninger til elektricitet som nævnt i *stk. 1, nr. 1 og 4*. De systemansvarlige virksomheder dækker i dag disse omkostninger. For de vindmøller, som efter udløb af overgangsordningen, jf. *stk. 1, nr. 1*, og for nye vindmøller opført efter den 1. januar 2003, jf. *stk. 1, nr. 4*, vil der ikke længere være aftagepligt. Derfor udbetaler de systemansvarlige virksomheder fremover til disse vindmøller en godtgørelse på 2,3 øre pr. kWh, som svarer til den skønnede gennemsnitlige værdi af de hidtidige balanceringsydelse.

Det fremgår af bestemmelsen, at økonomi- og erhvervsministeren efter forelæggelse for Folketingets Energipolitiske Udvalg kan fastsætte regler om, at godtgørelsen skal nedsættes eller bortfalde. Dette vil være relevant, hvis erfaringerne viser, at beløbet på 2,3 øre pr. kWh fører til overkompensation. Endvidere vil der kunne fastsættes regler om bortfald efter 20 år fra vindmøllens tilslutning til elforsyningsnettet, jf. i øvrigt bemærkningerne til *stk. 5*.

Den enkelte elproducent kan få denne godtgørelse fra det tidspunkt, hvor elektriciteten fra vindmøllen ikke længere er omfattet af de hidtidige regler i vindmøllebekendtgørelsen om afregningspris og pristillæg.

Om forholdet til EF-Traktatens statsstøttebestemmelser henvises til bemærkningerne til *stk. 7-8* nedenfor.

Stk. 7 vedrører adgangen til at få ekstra pristillæg efter *stk. 3* og godtgørelse efter *stk. 6* til elektricitet som nævnt i *stk. 1, nr. 1*, i relation til EF-Traktatens statsstøtteregler. Det følger af *nr. 1*, at disse ydelser fra lovens ikrafttræden og indtil videre kun vil blive udbetalt til elproducenter, som er berettiget til at modtage de minimis-støtte. Ydelserne vil derfor ikke i medfør af denne bestemmelse kunne udbetales til virksomheder inden for landbrugs-, fiskeri-, akvakultur- og transportsektoren.

Godtgørelsen efter *stk. 6* til elektricitet som nævnt i *stk. 1, nr. 4*, (elektricitet fra vindmøller) er godkendt af Kommissionen.

De modtagere, der er berettiget til at få de minimis-støtte, skal overholde betingelserne for udbetaling af denne støtte, herunder dokumentation af, at modtageren ikke overskrider de fastsatte samlede grænser for støtte. Der vil kunne fastsættes regler om kontrol heraf i medfør af § 85 a, *stk. 1*.

Det fremgår endvidere af *nr. 2*, at elproducenter, som ikke er berettigede til at modtage de minimis-

støtte (d.v.s. virksomheder inden for landbrugs-, fiskeri-, akvakultur- og transportsektoren), er berettigede til disse ydelser i det omfang og fra det tidspunkt, hvor Europa-Kommissionens godkendelse af ydelserne efter statsstøttereglerne foreligger.

Stk. 8 indeholder bestemmelser af betydning for elproducenter, som ikke er berettigede til at modtage de minimis-støtte, jf. *stk. 7, nr. 2*. Økonomi- og erhvervsministeren kan således fastsætte regler om, fra hvilket tidspunkt disse elproducenter kan indgive ansøgning om det i *stk. 3* nævnte ekstra pristillæg. Herunder kan ministeren forlænge den i *stk. 3* nævnte ansøgningsfrist med indtil 6 måneder fra det tidspunkt, hvor Europa-Kommissionens godkendelse af tillæggene foreligger. Det ekstra pristillæg er ifølge *stk. 3* er betinget af, at vindmølleejeren ansøger herom senest den 31. december 2003.

Til § 59 c

Elektricitet fra de elproduktionsanlæg, som omfattes af §§ 59 a-59 b, vil være undergivet markedsvilkår bortset fra, at de får tillagt VE-bevis eller pristillæg. Det fremgår derfor af *stk. 1*, at producenter af elektricitet fra disse elproduktionsanlæg ikke er berettiget til balanceringsydelse som nævnt i § 56, og at elproduktionen ikke er omfattet af aftagepligten i § 57, *stk. 1, nr. 1*. Det følger heraf, at den systemansvarlige virksomhed ikke længere er forpligtet til at udføre disse ydelser for elproducenterne.

Selvom aftagepligten bortfalder, skal elektriciteten fra de omhandlede anlæg stadig have prioriteret adgang til elforsyningsnettet, jf. bestemmelserne herom i § 27 c, *stk. 5*.

Bestemmelsen i *stk. 1* gælder for både vindmøller og biobrændselsanlæg som nævnt i §§ 59 a-59 b. For så vidt angår anlæg omfattet af § 59 a, er der tale om en videreførelse af tilsvarende bestemmelser i den hidtidige § 59 a, *stk. 2, 2. pkt.*

Gennemførelsen af bestemmelsen i *stk. 1* vil særligt berøre individuelle vindmølleejere, som omfattes af § 59 b, *stk. 1, nr. 1*, d.v.s. hvor elektriciteten ikke længere er berettiget til at blive betalt med afregningspris og pristillæg efter vindmøllebekendtgørelsen.

I denne situation er der behov for at sikre, at især individuelle ejere af mindre vindmøller får et tilbud om bistand til balancerings og afsætning af elektriciteten, hvis de ikke selv indgår en aftale herom med en kommerciel og kvalificeret aktør på elmarkedet. Der er tilige behov for at skabe overblik over, hvorvidt den enkelte elproducent selv har indgået en sådan aftale. Med henblik herpå er der derfor i *stk. 2-5* fastsat reg-